

Március 15-i ünnepség reggelén, a gyerekek kokárdával érkeznek.

Bianka: Jaj, nekem nincs petárdám!

Ovis táborban

Óvónéni: Ki kér repetát?

Kriszti: Én kérek, mert az biztos finomabb, mint a tökfőzelék.

Tomí tolja a babakocsiban a babát.

Óvónéni: Jaj, de aranyos babád van! Te vagy az apukája?

Tomí: Nem, én az anyukája vagyok.

Renáta betegség után jött az oviba.

Óvónéni: De jó, hogy meggyógyultál! Mi bajod volt?

Reni: Úgy köhögtem, hogy kiesett a mandulám.

Paprikás krumpli van ebédre, a gyerekek találgatják:

Eszter: Ez virsli főzelék!

Boglárka: Nem, ez paprika leves!

Beszoktatós kiscsoport. Első nap.

Márk reggel óta sírdogál, csak az óvónéni ölében üldögél. Délelőtt kimegyünk az udvarra. Márk körülnéz, széttárja a karját, majd sírva mondja:

"Eltűnt az anyám."

Egyik kis fiú, akit Villás Zolinak hívnak, rendkívül mozgékony, szaladgál.

Véletlenül nekimegy Bencének, aki sírva modja:

"Villám Zoli ellökött."

Vera néni esti takarításhoz készülődik, és a mi csoportunkon keresztül viszi a porszívót.

Dávid, aki nehezen tanult meg beszélni, nézi:

"Vera szívózik."

Kávé van reggelire.

Lilike: Én ezt nem szeretem.

Boglárka: De én szeretem a capuccinot!

Óvónéni mesél: "... és a szegény legény elment egy köcsög tejfölért..."

Gyuszika: Juj! - mit mondtál?!

Dominik: Apa jön értem.

Óvónéni: Mivel jön apukád, kocsival, busszal?

Domi gondolkodik: "Farmerban."

Arról beszélgetünk, hogy ki, miért szereti az anyukáját.

Edina: Én azért szeretem az anyukámat, mert ha este rosszak vagyunk a testvéremmel, anya azt mondja, egy hétig nem nézhetünk tévét. Ahhoz képest már reggel bekapcsolja.

Renáta fekszik Ernőkén, aki nehezen szuszog.

Óvónéni: Gyere le gyorsan Reni, nehéz vagy!

Reni: Pszt! Szexelünk.

Gyűjtötte: Sarkadi Péterné Márta néni